

Letní setkání dětí a mládeže 2011

Tábor DEMDAAL

"Na křídlech svobody aneb Usiluj o svobodu spolu s Asterixem a Obelixem"

Letošní letní setkání je už minulostí, účastníci se rozjeli zpět do svých domovů.

Doznívají zážitky a vzpomínky a ukládají se hluboko do srdcí, aby bylo možné z nich čerpat...

Veliké poděkování patří Nadaci Renovabis a Českobudějovickému biskupství, díky jejichž pomoci se mohlo setkání uskutečnit, děkujeme také všem dalším, často bezejmenným dárcům. Děkujeme rodičům za svěřené děti, děkujeme dětem za bezprostřednost a radostné nadšení, kterým obohacovaly naše společenství.

Report po táboře od Ořechů

Jen pár vět o svobodě a o tom proč jsme měli i my “lehce” starší na táboře v Odolence své místo. Ačkoli nás dotek osudu postavil do role římské legie, která se marně pokouší zbavit svobody bájného Asterixe a jeho věrného druha Obelixe, bylo nutné stále “žít.” Protože dokud dýcháme, tak se můžeme o tu svobodu pokoušet nejenom skrze hry, dovádění a radosti všedního dne, ale i skrze chování každého jednotlivého Římana uvnitř družiny. Je velmi zajímavé se ohlédnout zpět a pomocí fotek se podívat do tváří jednotlivých Římanů (družiny ořechů) a vidět, jak žili těch několik dnů. Je zřejmé, že odpověď na otázku po vnitřní svobodě člověka, bylo možno nalézat velmi často.

V jednom ranním zamyšlení jsme četli dopis ďábla jinému ďáblovi (z knihy C.S. Lewise, Rady zkušeného ďábla), kde se objevila následující otázka: “A navíc - proč by ta kreatura měla být šťastná?” A co na to my - obyčejné lidské “kreatury”, obyčejní Římani?

My jsme prožili vnitřní boj o svobodu pomocí řady momentů na táboře. Svobodou, kterou jsme nakonec našli, nebylo dobytí Galů, ale vybudování prostoru vzájemné důvěry a odhodlání podpořit Ceasara i v těch nejbláznivějších chvílích. Copak ty bys objížděl Galii na prázdném kole, co nebrzdí, skákal do bazénu ve své sváteční tóze, po ránu plaval v zatopeném lomu a volal Ave Ceasar nebo “prohrál” s Galy a jejich kouzelným nápojem jen pro Ceasarovo mrknutí oka?

Jakub, Radim, Kája, Bětka, Verča,
Anežka, Pepa, Pája, Katka P., Pavla,

Katka Ch, Amálka, Maruška, Petr, Jáchym, Vašek Jirka, Simča, Martina, Marek, Eliška, Štěpán, Šárka, Slávek, Alča a Ceasar (Vašek)

nemohli jít spát po příjezdu do tábora, museli přece nejdříve v noci prozkoumat okolí tábora a že přelo - to nikomu nevadilo. Následovala olympiáda, a ačkoli jsme se snažili a všemožně tipovali správné sázky na vítěze, přesto jsme brzo prosázeli, co se dalo. A když nemáš sestercie, tak musí nastoupit opravdová práce a dřina. A tak nám nezbylo než se zúčastnit proslulého závodu kolem Galie - koneckonců odměna pro vítěze Tour de France je i dnes docela příjemná záležitost. Pravda - terén byl náročný, kola nedostatečná, ale morálka a bojový duch převládl a my totálně mrtví dojeli do cíle. Únava byla veliká, ale vědomí, že jsme to dokázali a že může být hůř nám dávalo naději, že společně dokážeme ještě mnohem více. A přál bych každému vidět, jak bojuje římská legie proti přesila dětí s

ocásky za pasem i za kamaráda, kterému právě sádrovali nohu někde v civilizaci. Díky fintě Asterixe jsme sice prohráli, ale informace, že i s berlemi se kamarád a vrchní stavitel naší římské vesnice mezi nás vrátí, nám dodala potřebný úsměv a radost vyrazit další den na cestu. Útrapy římské legie prověřilo dvoudenní putování ve směru Andělíček (společné zastavení nad Sušicí, kde jsme opustili Galy vracející se do svojí vesnice) krajinou plnou výhledů, lesů a divoké zvěře. Po klidném putování jsme se utábořili u opuštěných lomů a ti odváží, co nemohli brzo usnout, se pak vydali

uprostřed noci k mohyle zemřelého uprostřed liduprázdného lomu. Nakonec je pro všechny velice příjemné, když se ráno proberete, vylezete z dočasného přístřešku a po popršené noci začíná nový den na suchu.

Nakonec římská jednotka doputovala na nejrozsáhlejší hradní pozůstatky toho času v celém území (hrad Rabí) a zkontrolovala z hradního ochozu, jak vypadá největší včela v Evropě. Z pocitem, že Římany nezastaví ani místní hladomorna, jsme se vydali počasí navzdory zpět ke galské vesnici, kde na nás

čekala řada Galů a všichni chtěli na našem tržišti něco kupovat či prodávat. Den poté

jsme se sice marně pokoušeli ubránit zajatého galského kováře, ale zato poznali, že i o berlích se dá statečně bojovat.

A hlavně přežívat, pokud si navzájem pomůžeme. A protože i Římané mají srdce, tak jsme oné soboty vyrazili na vrch Svatobor, abychom pomohli dobrému dílu a pravdivým ztvárněním (asi jediným v celé galaxii) příběhu o Asterixovi a Obelixovi přispěli na pomoc dětem v místním kraji a jejich speciální škole.

V té době už jednotliví Římaní měli ponětí, že svoboda je především o rozhodnutí, které můžeme dělat sami a které pak ovlivňuje naše okolí i celé společenství. Proto jsme večer s hudbou a malbou ztvárnili naše představy o svobodě. A jak už to u svobody projevu bývá - emoce přinesl výsledek, ale daleko více vlastní činnost, vlastní malba, podkreslená tóny hudby. Možná některé Římany napadlo, že je třeba vnímat minulost (a poučit se), přemýšlet o budoucnosti (naučit se plánovat), ale ŽÍT se musí PŘÍTOMNOST. To je to, co je opravdu důležité. To je koneckonců i otázka odhodlání, vůle a síly lidského ducha, která nám v naší římské vesničce umožnila poslechnout a prožít pár chvil s osudem Heleny Kellerové. Té ženy, která se i přes těžkosti osudu, svobodně rozhodla to změnit, postavit se tomu a dokázat prožít svůj život naplno. A i tento moment přinesl mezi malé i velké Římany chvíle ztišení a třeba i přemýšlení, že náš život záleží především na našem svobodném rozhodnutí. Proto bylo pro nás ke konci tábora důležitější být spolu a radovat se z každého okamžiku a často bylo těžké říci, je čas jít spát, zítra je také den. Možná i proto nás po poslední velké bitvě a naší prohře s Galy tolik nemrzela a dokázali jsme se s nimi společně u pečeného praseta i tanečního veselí radovat z nabytého míru. Radost z míru každý oslavil po svém, my jsme to například "pokřtili" společně ve vodní lázni.

Koneckonců mír je cíl, ke kterému bychom rádi naše svobodná rozhodnutí směřovali. A tak nezbývalo než si nakonec ve světle svíce vybrat "ten svůj klíč" ke svobodě. Je to připomínka toho co jsme prožili a závazek, abychom dokázali často otevírat ty správné dveře v našem životě. "Svoboda je možnost se rozhodnout, které dveře otevřít či zavřít. Vezmi si svůj klíč ke svobodě."

Společně jsme silnější, ale rozhodnout se musí každý sám ve své svobodě. A pak už jen “bačování”, přátelské obětí na závěr. Věříme, že se opět někde potkáme

Odolenka 2011

Křeček kouše čas

A je to tady! Křeček nám zase ukousl další táborový den. Zatímco v době, kterou již křeček dávno strávil, vládlo počasí pošmourné až nepěkné, v dnešním, zatím jen rozžvýkaném dni, převzalo žezlo sluníčko se svou zlatou přívětivou tváří. Zatuchlý puch holinek již vyprchal, a tedy se můžeme věnovat našim radovánkám bez sebemenších zábran. Ale ani vyčpělý smrad, ani nerozvážné a nezodpovědné a vrtošivé změny počasí se nijak nepodepsaly na urputné snaze našich malých statečných dobrodruhů získat a potvrdit v boji se zákeřnými a podlými Římany kýženu svobodu.

A tak se rvou s osudem a den ode dne vykonávají náročný krok na své tvrdé cestě. Neděle se odehrávala ve znamení prolézání bočními uličkami (které vás nikdy neomrzí) a vlhkými chodbami nepřátelského města, kteréžto bylo zdárně zakončeno v hlavní protivníkově aréně - v Colosseu. V této aréně se pak následujícího dne konalo nezapomenutelné klání. Ano, Olympijské hry! Byl to tuhý boj. Napětí! Očekávání! Prach! Bláto! Pád! Kluzko! Mdloby! Zklamání! Polibek! Smrad! Sázky! A koně.

To všechno tam bylo.

Atmosféra byla napjatá jak Obelixovy gatě. Poté, co praskla, se Colosseum otřásl v základech mohutným výbuchem radostného jásotu na straně galské a zuřivého vzteku Římanů. Ačkoli se totiž Galové Olympijských her účastnili poprvé v historii, suverénně římské kojoty, psy a hyeny roznesli na kopytech, a vysloužili si tak první z hledaných artefaktů: zlatý olympijský věnec.

Musíme uznat, že Římané si nepolepšili ani během úterka. S podlostí sobě vlastní si počíhali na nicnetušící Galy, kteří udatně nasazovali své životy pro získání Vercingetorixova zlatého štítu, a během polední pauzy jim tento zcizili, tedy se provinili trestným činem krádeže podle §238, odst. a), a podle §320, odst. a) a b) Galského zákoníku, což od nich opravdu, ale opravdu nebylo pěkné.

Spravedlnostichtiví Galové se tedy vydali do boje s novou dávkou srdatosti a večer již drželi štít pevně ve svých šlachovitých a mozolovitých rukou.

A jak křeček hryže a hryže, přiblížil se večer a spravedlivě unavení Galové ulehli do svých voňavých a čistounkých postýlek. Takto učiníme i my.

Odolenka 2011

1.8. 2011 ODOLENKA

Olympijské klání

Galové...mí Galové. Pojdte a slyšte o slavném olympijském klání mezi prohnanými Římany a houževnatými Galy. Věštba pravila, nemá-li Galům spadnout nebe na hlavu, musejí uspět v plnění čtyř těžkých úkolů. Jedním z nich bylo získat věnec olympijských vítězů. ...já tam byl, fandil i zápolil. Vyprávěj...vyprávěj...chceme vše slyšet...jak to bylo... Tak dobře, tiše...tiše...hm, kde začít...

Hm...asi tím velkolepým průvodem. Sám Julius Caesar ho vedl v čele, následován svou gardou ...nu, co vám budu vyprávět, byla to krása. A pak to začalo... běh na 60m, 300m ,trojskok, hod oštěpem i diskem, štafeta, jízda na kole a mnohé jiné.

Galové... mí Galové

Kdo vyhrál...nenapínej nás... Nu přeci my... GALOVÉ, slavně jsme zvítězili. Sám Caesar nám předal olympijskou cenu, zlatý věnec vítězů.

Hurá, hurá...já to věděl...

...kdo vyhrál

2. herní den

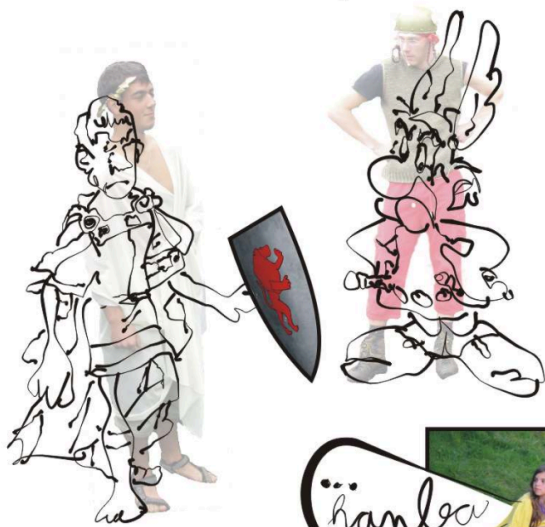
2.8. 2011
ODOLENKA

3.herní den

Slavný štít
náčelníka Versingetorixe

Majestatixi, vyprávěj, co se stalo, když olympiáda skončila...
Ehm, ehm...jen, co skončilo olympijské klání se vši slávou a fanděním, vrátili se naši Galové nazpět do naší vesničky. Nelenili ale...
Měli za sebou první splněný úkol, ale ještě tři je čekaly. A tak se dali do díla.

Dalším úkolem bylo nalézt slavný štít náčelníka Versingetorixe. Běhalo se, hledalo se, vyptávalo ... dokonce i bizonům se museli naši stateční Galové postavit ... a nakonec... ovoce úspěchu bylo na dosah.

...“že ho našli”...“vid”...“Obelix, Obelix ho našel, že jo”...

Našli ho všichni na ráz a začala slavnost, jedlo se a slavilo a pak ...“co se stalo pak”...
Pak přišli Římané a podlým útokem štít ukradli...
“Hanba”...“Fuj”...“Ale nenechali jsme si to líbit, že ne!”
...kdepak už večer byli Římané ve velké bitvě poraženi a slavný štít byl opět náš.

Cesta kolem Galie

Na začátku tábora navštívil děti Věštec, od něhož dostaly čtyři úkoly s příslibem, že když je vyplní, nepadne jim nebe na hlavu. Jedním z nich bylo uskutečnění velké cesty kolem Galie. Poněvadž tábor Odolenka leží na samém konci Galie, cesta byla dlouhá. Museli jsme nejprve dojít do hlavní osady Galské země – Sušice, ze které jsme pokračovali na Vrch Anděla Strážce. Zde jsme společně slavili mši svatou a plnili pár drobných úkolů na stanovištích. Celý den nás provázela dobrá nálada spojená s příznivým počasím. Ač se může zdát, že cesta zpět do naší galské vesnice ležící vysoko v horách musela být náročná, ba úmorná, neutuchající nadšení dětí nás nakonec dovedlo do cíle za rekordně krátký čas. Tím se naše výprava zaspala do Majestaxovy knihy rekordů.

Svatobor

Dne 6. srpna 2011 se v rámci našeho tábora uskutečnila charitativní akce na Svatoboru. Cílem bylo podpořit děti odloučeného pracoviště Základní školy speciální DČCE Merklín v Sušici. Odpoledne bylo zahájenou táborovou hymnou Cesty vedou dál a dál, po níž se rozběhl program připravený dětmi, rozdělenými do skupinek podle vlastního zaměření. Jednou částí programu bylo artistické vystoupení, v němž pohybově nadané děti oslňovaly publikum svými gymnastickými a sportovními výkony. Další část dětí se podílela na tanci nazvaném "Panoramixovo zběsilé křepčení". Zlatým hřebem celého programu byl exotický cirkus s vystoupením krotitelů divoké zvěře představované taktéž dětmi, polykačů ohně, žonglérů aj. Skupinka Miloušů tzv. Duhových sehrála skryta za oponou divadelní kus největšího Čecha Járy Cimrmana Tma jako v pytli. Nejstarší skupina, kterou nazýváme Ořeši, předvedla formou improvizovaného divadla své pojetí mýtu o Asterixovi a Obelixovi, jež představila jako neschopné invalidy. Celým programem provázelo mluvené slovo spojené s hudebními vsuvkami známých folkových písní.

Návštěvníci tohoto odpoledne si mohli za dobrovolné příspěvky zakoupit drobné ručně vyráběné předměty povětšinou antropomorfních tvarů. Výtěžek 2 550,- Kč předal Asterix s Obelixem do rukou zástupkyně ředitelky speciální školy Mgr. Ivy Fišerové. O zhruba polovinu této částky se zasloužily samy děti, které si během tábora dokázaly odepřít investici získaných sestercí ve svůj prospěch a vedoucí, kteří takto darovanou táborovou měnu proměnili na 1350 korun. V této částce je také započteno nálezný za ztracený mobil, který Duhoví Milouši (skupina osmáků) předali majiteli a peníze, které Ořeši (skupina mládeže) našli při obstarávání dřeva v lese. Výše darované částky není nejpodstatnější, důležité je, že jsme společně dokázali nesobecky myslet na druhé.

Svatobor

NA KŘÍDLECH SVOBODY aneb žijeme tu všichni spolu

Účastníci Letního setkání dětí a mládeže DEMDAAL o.s. vystoupí 6. 8. 2011 od 15 hod. na vrcholu Svatoboru s improvizovaným, hudebně dramatickým pásmem.

Srdečně zveme všechny ze širokého okolí, aby spolu s námi příjemně prožili sobotní odpoledne.

Projekt podpoří klienty odloučeného pracoviště ZŠ speciální DČCE Merklín v Sušici.

Na křídlech svobody aneb žijeme tu všichni spolu

Počátkem srpna se na Odolenke pod vrcholem Svatoboru sejde více jak stovka účastníků Letního setkání dětí a mládeže DEMDAAL, o. s., aby ve vzájemném společenství prožili část letošního léta. Setkání se uskuteční díky podpoře Českobudějovického biskupství, Nadace Renovabis a mnoha dalších dobrodinců a dárců. Na příběhu Asterixe a Obelixe budeme zakoušet chvíle bojů, okamžiky radosti z vítězství i stíny smutku z porážky. Upevníme stará a navážeme nová přátelství, zažijeme neopakovatelnou atmosféru blízkosti druhých a budeme hledat a skládat mozaiku skutečných hodnot. Když jsme do tohoto nádherného kraje přijeli loni poprvé, setkali jsme se nejen s krásnou přírodou, ale zejména s dobrými lidmi, kteří nás mile přijali. Proto se sem také vracíme. Odolenka má své kouzlo a nabízí prostor nejen pro hru, ale také pro rozjímání. Uvědomujeme mnohá obdarování, kterých se nám dostává ve všedních maličkostech, uvědomujeme si, že samozřejmě se může záhy proměnit v nedosažitelné a že největší poklady je potřeba hledat v hlubinách. Rádi bychom pozvali širokou veřejnost v sobotu 6. 8. 2011 od 15 hodin na Svatobor, kde vystoupíme s improvizovaným, hudebně-dramatickým

pásmem. Společně se všemi návštěvníky bychom tímto projektem rádi podpořili klienty odloučeného pracoviště ZŠ speciální DČCE Merklín Sušice. Chtěli bychom jim, jejich učitelům, vychovatelům a rodičům předat poselství

sounáležitosti, protože všichni spolu sdílíme tento svět a každý je velkým obohacením toho druhého. Těšíme se na příjemně prožité sobotní odpoledne, těšíme se na vás.

Účastníci Letního setkání
DEMDAAL, o. s.

Co je svoboda? Ten největší dar Boží. Svoboda je pro člověka, co povětrí pro ptáka, či pro rybu čistá voda. Teprve ve svobodě se člověk plně stává člověkem a může plnohodnotně pomáhat druhým ...

Počátkem srpna se na Odolence pod vrcholem Svatoboru setká více jak stovka Římanů a Galů, kteří se spolu utkají ve svém věčném boji o svobodu.

Bude to jedna velká hra. Hra jako platforma, abychom mohli skrze ni poukázat na opravdové hodnoty života. Na hodnotu svobodného člověka, který se nevzdává, který se dokáže radovat, pocituje sounáležitost s druhým a buduje přátelské vztahy. Člověka, který má srdce doširoka otevřené a dívá se na svět s nadějí.

Přijměte naše pozvání na Svatobor a pojďme společně podpořit dobrou věc.

Projekt přátelské podpory se jako nitka potáhne celým setkáním, vystoupení na Svatoboru bude jeho završením. Děti budou během her na setkání získávat za úspěchy sestercie, které pak mohou podle svého uvážení investovat, utrácet za různé drobnosti či dobroty. Mohou si ale také odepřít nákup něčeho lákavého, darovat sestercie ve prospěch projektu a v tom případě pak sestercie kdokoli z organizátorů promění v koruny. Výsledná finanční částka nebude nejpodstatnější, daleko důležitější bude uvědomění si přítomnosti druhých, ochota pro jiné něco udělat, rozdělit se a nahlédnout způsob života našich vrstevníků, který je přes mnohé odlišnosti naprosto plnohodnotný, pestrý a v mnohém inspirativní.

Odloučené pracoviště ZŠ speciální DČCE Merklín Sušice

www.specialniskolamerklin.cz - ZŠ speciální DČCE Merklín - součásti školy - odloučené pracoviště Sušice

PRO KOHO JE ŠKOLA URČENA?

- Pro děti se středně těžkým a těžkým mentálním postižením
- Pro děti s více vadami
- Pro děti s diagnózou autismus

POSLÁNÍ ŠKOLY

Vzdělávat a vychovávat děti s mentálním postižením, kombinovanými vadami a autismem, kteří nemohou být pro svůj zdravotní handicap vzděláváni v běžné základní nebo praktické škole .

- Umožnit těmto dětem plnohodnotný život ve společnosti vrstevníků.
- Zajistit našim žákům odpovídající zájmové aktivity
- Umožnit rodičům zapojit se do běžného pracovního procesu
- Zajistit dětem s postižením komplexní péči

Třída S

Třídu navštěvuje 5 žáků ve věku od 14ti do 22let. Učíme se podle individuálních plánů vycházejících z osnov Rehabilitačního vzdělávacího programu pomocné školy a podle 2.dílu ŠVP "Škola bez bariér".

Ve třídě jsou žáci s různým postižením, proto zde probíhá převážně individuální výuka. V hodinách s výchovným zaměřením(pracovní, hudební a výtvarná výchova) se děti učí i společně. Při tělesné výchově kromě společných částí hodiny dbáme i na individuální rehabilitaci. V hodinách pracuje vždy učitelka a dvě asistentky pedagoga.

Se čtyřmi žáky komunikujeme alternativní komunikací – výměnným obrázkovým komunikačním systémem VOKS, s jedním žákem i pomocí hlasového komunikátoru a také se jeden učí používat k dorozumívání počítač. U žáka s PAS používáme strukturované činnosti.

Do školy chodí žáci moc rádi a protože je našim společným přáním zapojit se co nejvíce do běžného života, účastníme se různých výletů a kulturních či sportovních akcí.

Třída PS

Do naší třídy chodí 5 žáků (námořníků) . Čtyři jsou zařazeni do školního vzdělávacího programu „ Školy bez bariér „ pro přípravný stupeň a jeden se učí podle školního vzdělávacího programu „ Školy bez bariér“– I. díl pro 1. ročník.

V hodinách se dětem věnuje učitelka a asistentka (kapitáni).

Společně se učíme objevovat svět, jak si hrát a dodržovat pravidla přátelství a komunikace mezi spolužáky a učiteli v naší lodi - škole. Každý den vyplouváme na dobrodružnou výpravu za vzděláním.

Letošní letní setkání přineslo všem jeho účastníkům bezesporu mnoho nových zážitků, nových přátelství, radosti z her a milého společenství. Bylo toho hodně, co pro nás bylo připraveno a také hodně, co jsme my připravili pro druhé. Dokázali jsme společně vnímat podstatné hodnoty lidství a šířit kolem sebe radost. Naše snaha přinesla dětem Speciální školy v Sušici finanční dar 2550 korun a současně s ním posíláme upřímný pozdrav a modlitbu.

DEMDAAL, z. s.

Děkanská 31

383 01 Prachatice

tel. +420 388 327 362

e-mail: ruzenka@demdaal.cz

www.demdaal.cz

bankovní spojení: 235061684/0300

IČO: 22821538